

подиръ съмъртъ-тѣ требува да отиде на място называемо очистилице, за да ся очисти съ огнь отъ грѣхове-тѣ си. Това заблуждение произхожда:

1) Отъ незнанието имъ на истинното свойство на грѣхъ-тѣ. Св. Писание не прави такова различие помежду грѣхове-тѣ. “Съгрѣшила-та душа ще умре” (Иезек. 18 ; 4). “Заплати-та на грѣхъ-тѣ е смъртъ” (Рим. 6 ; 23). “Проклѣти всякой, който не прѣбиде въ всичко което е писано въ книгѣ-тѣ на законъ-тѣ за да го прави” (Гал. 3 ; 10). “Грѣхъ-тѣ е беззаконие (1 Йоан. 3 ; 4). “Който упази вспъчкътъ законъ и погрѣши въ едно, повиненъ бива въ всичко” Йак. 2 ; 10.

Споредъ Св. Писание нѣма ярѣхъ (освѣпъ грѣхъ-тѣ противъ Св. Духа), който да не може да ся опости чрѣзъ умилостивиене-то Христово. На противъ, всякой грѣхъ, колкото и да е малъкъ, ще погуби грѣшникъ-тѣ въ вѣчнѣ мѣкѣ, ако той не ся покае за него, и не получи прощеніе.

(2) Това тѣхно заблуждение произхожда отъ незнанието на *Христово-то страданіе за насъ*.

“Който на дръво-то самъ понесе грѣхове-тѣ наши на тѣло-то си” (1 Петр. 2 ; 24) “Христосъ еднаждъ пострада за грѣхове-тѣ праведный-тѣ за неправедны-тѣ” (1 Петр.

си съ огнь, ще влезатъ въ вѣчно-то блаженство, въ Рай-тѣ. Споредъ тѣхъ, всички-тѣ други човѣци, които ся находатъ ѝнъ отъ вѣръ-тѣ имъ ще отидатъ въ вѣчни мѣкѣ, и отъ тяхъ никога нѣма да излезатъ.